

Aegidius

časopis farnosti svatého Jiljí

www.jirkov.farnost.cz

pro Jirkov a okolí

květen 2019

(č.144)

Nové: <https://rkf-dekanstvi-jirkov.webnode.cz>

**Požehnání obnovené kaple v Pyšné
vykoná pan biskup Jan Baxant
v sobotu 11.5. v 14:00 hodin.**

Srdečně zve obec a farnost — děkanství!

Pozvánky na květen - měsíc Panny Marie:

- * **Adorace** v kostele sv. Jiljí jsou o čtvrtcích: 2.5., 16.5., 6.6., 20.6. v 18 hod
- * **Jarní pouť na mariánském Květnově** se uskuteční v **sobotu 4.května**. Začátek bude u kříže na návsi v 10:00 hod. Od kříže se odebereme průvodem alejí a po růžencových schodech ke kostelu a budeme se modlit růženec. Mše začne v 10:30 hod. Po mši následuje mariánská pobožnost. Po přestávce na občerstvení začne v 12:30 adorace. V 13:00 bude uděleno svátostné požehnání.
- * Požehnání obnoveného **pomníku obětem** světových válek v **Otvicích** se koná ve středu 8.5., v 14:00 hodin.
- * **Májová pobožnost** v mariánské **kapličce** mezi **Strupčicemi** a **Hošnicemi** bude v neděli 12.května v 13:15 hodin. K místu kaple je možné přijet autem (po zpevněné polní cestě).
- * Mše svatá v kapli u Panny Marie v Jirkově - **Vinařicích** bude v pátek 17. května v 17:00 hodin.
- * Akce „**Noc kostelů**“ bude v pátek 24.5. v naší farnosti v těchto kostelech: **Jirkov - kostel sv. Jiljí, Otvice - kostel sv. Barbory, Strupčice - kostel sv. Václava, Sušany - kostel sv. Marka**. Více o jednotlivých programech pro veřejnost najdete zde: www.nockostelu.cz
- * Pravidelné mše svaté v **Strupčicích** jsou každých 14 dní, vždy na lichou neděli občanského kalendáře od 11:00 hodin, např. 12. a 26. května či 9.6.
- * Pravidelné mše svaté v **Sušanech** jsou každých 14 dní, vždy na sudou neděli občanského kalendáře od 11:00 hodin, např. 5.(zrušena...) a 19. května.
- * Mše svaté v **otvickém** kostele sv. Barbory jsou každou sobotu v 18 hodin. Pro ty, kteří nemohou v neděli na mši mají nedělní platnost.
- * Ekumenická pobožnost se koná v neděli 19.5. na Květnově v 14:30 hodin.
- * Mše v **Boleboři** jsou o poslední neděli v měsíci v 15 hod; např. 26.5., 30.6.
- ** Na **Květnově** se koná v sobotu 15.6. čtvrtý ročník tzv. **Orelské pouti** se mší svatou v 14 hodin. Je možné jít pěšky spolu s členy orelské jednoty z Chomutova - sraz je v 9:00 hodin u kostela sv. Barbory, ulice Lipská.
- ** **Hlavní poutní dny** na **Květnově**: neděle 7.7., 14.7., 21.7., Sraz u kříže na návsi v 10 hod., průvod s modlitbou růžence, mše česká v 10:30, německá 14:15, možnost podpory oprav poutního areálu nakoupením suvenýrů.
- ** **Věci do farní charity** jako oblečení, apod. je možné přinést po předchozí tel. domluvě - 474 659 460. Fara má čp. 55 na Kostelní ulici.

POZVÁNKA NA ŽEHNÁNÍ KAPLE V PYŠNÉ

Vážení čtenáři, bratři a sestry, srdečně Vás zveme v sobotu 11.5. na vysvěcení obnovené kaple na návsi v Pyšné. Při této příležitosti bude slavena mše svatá v 14:00 hod. a to biskupem Janem Baxantem, který už v dřívějších letech žehnal nedalekým kaplím ve Svahové a na Lesné. Po slavnostním programu je připraveno pohoštění a poslech dechové hudby. Zve obec Vysoká Pec a Farnost - děkanství Jirkov. Bohužel do Pyšné autobus nezajíždí a tak prosíme ty z vás, kteří pojedou svými auty, aby pamatovali na zájemce z farnosti, kteří auto nemají. MD

O **velikonoční vigílii** při křtu byly přijaty za nové členky farnosti: Kristýna Lucie Krchová, Simona Anna a Helena Marie Dadačová. Foto z velikonoce od paní Jany Jermilové. Více najdete na farním webu. Velký dík patří všem, kteří se aktivně podíleli na oslavách velikonoce: ministrováním, zpěvem, modlitební stráží, příspěvkem na květiny, nebo přípravným úklidem kostela. Pán Bůh vám to opláť. MD

Dne 2.dubna navštívili kostel svaté Barbory v Otvicích zpěváci **Scholy Gregorians Pragensis** - pod vedením Davida Ebena. Koncert se konal v rámci kulturně - duchovního cyklu „Voces coelestes“. Koncert se uskutečnil především díky velkému úsilí manželů Tomáškových a OÚ Otvice. MD

Mariánské inspirace – Gabriele Amorth - KNA

(Zamyšlení – výběr)

Maria „Vzor pokory a slávy“, jak ji definuje Dante; neměla nic, co se požaduje pro lidskou velikost. Veškerá její hodnota záležela ve skutečnosti, že byla vyvolena Bohem, že měla důležitější úlohu, než by bylo mohlo být jakékoliv lidské povýšení (kdo má moc povznést ženu k důstojnosti Boží matky?) a že vždy plně, moudře a svobodně odpovídala očekáváním svého Pána.

---Také na každého z nás myslel Bůh od věčnosti. Každý má vůči sobě a vůči druhým plnit v díle spásy úlohu, kterou mu Bůh určuje a kterou mu dává poznat z životních okolností i z „hřiven“ (hmotných dober a osobních darů), jež od něho obdržel. Naše velikost závisí na tom, jak Bohu odpovídáme a jací jsme v jeho očích.

Maria – dokonale odpověděla na milost, která ji byla v plnosti udělena. Byla počata bez poskvrny prvotního hříchu se zřetelem k tomu, že se měla stát matkou Boha a potom byla nejvěrnější posluchačkou a učednicí svého Syna. Mariina svatost, která ji přibližuje k Ježíši tak, jak je to jen lidskému tvorů možné, ji neosvobodila od tvrdé cesty víry, utrpení, nejkrvavějších křížů.

---A co my? - Neposkvrněné početí nás vyzývá k neustálému boji proti hříchu, vyzývá nás, abychom se polepšili a učinili ze svého života stálou cestu obrácení a očisťování, a směřovali tak ke svatosti, ke které nás Bůh volá. Neposkvrněná nám říká, jak se lze skrze a s Boží milostí přiblížit k Boží svatosti natolik, nakolik je to lidskému tvorů dovoleno.

Maria se nevyhýbala zvyklostem svého lidu ani poslušnosti vůči svým rodičům. Na rozdíl od vnějšího zdání v tom všem uměla vidět Boží dílo.

---O nás.- Josefovi rodiče volili jistě dobře. Nehledali bohatství nebo pomíjivé hodnoty, nýbrž ctnost. Není pravé lásky než ve světle Božím a v touze plnit Boží vůli, poslání, které nám Bůh svěřil. Jsme-li ochotni plnit Boží vůli, nikdy se nemůžeme cítit zklamáni, i když nás události povedou daleko od našich plánů a od našich tužeb. Dante řekl: „A v jeho vůli je náš pokoj.“

Maria je veliká, protože je vyvolená; je veliká, protože věří; je veliká, protože je ochotná dělat bezpodmínečně to, co od ní Pán žádá. Tři jména, kterými je Maria nazývána: znamenají „Bohem milovaná“, což je první krok k tomu, co na ní Bůh chtěl vykonat; je „milostiplná“, což znamená to, co v ní Pán koná; je „služebnice Pána“. To je nejsprávnější odpověď lidského tvorů na Boží požadavky. Nejsvětější Trojice, která se v ní zjevuje a působí v ní svrchovaný div, vtělení Slova, navazuje s ní jedinečný a neopakovatelný vztah převyšující jakýkoliv jiný vztah se stvořenými bytostmi.

-O nás.-- Bůh neučinil tyto divy proto, aby uctil Marii, ale pro naší spásu.

Ihned vidíme lásku Nejsvětější Trojice ke každému z nás. Ježíš se vtělil pro nás, aby nás spasil. V tomto Božím plánu, který se uskutečňuje, je zřejmá Mariina úloha, její spolupráce s Bohem – a také vděčnost, jakou jsme my jí povinni.

Maria je pravá a trvalá archa úmluvy, totiž Boží příbytek. Ano, Maria je ještě víc, protože z ní si vzal Bůh lidskou přirozenost, aby mohl žít mezi námi jako náš bratr. Přijmout Marii je cesta k přijetí Ježíše a Ducha svatého. První blahoslavenství evangelia, „blahoslavená, která jsi uvěřila“, je blahoslavenství víry; jemu dobře odpovídá poslední blahoslavenství, které řekl zmrtvýchvstalý Kristus Tomášovi: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kteří neviděli a přesto uvěřili“ (Jan 20,29). Maria je vzorem toho, kdo věří, aniž by nejdříve musel vidět.

---Navštívení Panny Marie nám vypráví o jedné z nejradostnějších událostí Mariina života. A později jich už není mnoho! Jásot Alžběty a jásot Jana Křtitele nám jasně říkají, jakou radost působí Mariina přítomnost všude, kam přijde, všude, kde ji přijmou. Neboť s ní je vždycky přítomen Ježíš, který dává milost spásy, a Duch svatý, který osvěcuje a umožňuje porozumět velkým Božím tajemstvím.

Maria si je vědoma, k jaké velikosti byla vyvýšena, ale současně ví, že sama nemá nic, čím by se mohla chlubit: všechno je Boží dar, jen Bohu náleží chvála (Magnificat). Jen jednou Maria mluví tak dlouho; snad nás chce poučit, že je velmi důležité mluvit s Bohem, klanět se mu, děkovat mu, vztahovat k němu všechno, co máme dobrého.

---Pro nás jsou biblické modlitby modlitbami i školou modlitby. Osvojme si je, aby pak naše spontánní modlitby byly inspirovány biblickými myšlenkami. Spojme se s chórem všech generací, které chválí Marii, ale nezůstaňme u ní stát; jejím prostřednictvím vždy přijdeme k Bohu. „Per Mariam ad Jesum“: skrze Marii k Ježíši. Proto středem úcty všech mariánských svatyní není nikdy Maria, nýbrž eucharistický Ježíš.

K jaru patří **jarní úklid** a tak došlo i na náš příměstský les a pracovní rezervy byly povolány do služby :-). Dík patří Jindřichovi za zapůjčení auta, bratru Vládovi a husitskému bratru Romanovi. Člověk by nevěřil, co vše je možné v lese najít... Poděkování patří také úklidovým četám v kostelech v Jirkově a na Květnově. Několik fotografií najdete na novém webu jirkovské farnosti (viz titul). MD

1. Dle světového kalendáře 1.5. má svátek patron kajcíníků, burgundský král (v Čechách 30.4.), který žil v 6.století:

- A) Pius B) Kazimír C) Zikmund

2. Dne 2.5. má svátek Atanáš (4.stol.) patriarcha z města:

- A) Alexandrie B) Jeruzaléma C) Cařihradu

3. Dne 3.5. mají svátek dva apoštolové (1.století), jsou to:

- A) Šimon a Juda B) Petr a Pavel C) Filip a Jakub

4. Dne 4.5. má svátek Florián (4.století) římský voják, který je patronem
A) proti suchu B) proti ohni C) proti povodním

5. Dne 6.5. má svátek Jan Sarkandr (17.století), patron

- A) zpovědního tajemství B) vinařství C) pastevectví

6. Dne 8.5. si připomínáme Pannu Marii jako:

- A) Matku Boží B) Nanebevzatou C) Prostřednici všech milostí

7. Dne 12.5. si připomínáme svatého Pankráce (4.století), mučedníka a

- A) patrona mládeže B) patrona Jítravy C) na ochranu mladých rostlin

8. Dne 13.5. si připomínáme biskupa (4.stol.) v Tongernu (Belgie), původem z Arménie, pochován v Maastrichtu (Nizozemí) (bojovník proti ariánům, přítel sv. Atanáše)

- A) Bonifác B) Servác C) Jan od Kříže

9. Zároveň 13.5. má svátek Panna Maria

- A) Fatimská B) Lurdská C) Guadelupská

10. Dne 14.5. má svátek Matěj (1.století), který zaplnil místo v sboru 12-ti apoštolů po Jidášově sebevraždě. Působil snad až v daleké Africe.

- A) jeho atributem je sekera B) kříž do tvaru X C) obouručná pila

11. Dne 16.5. světíme svátek Jana Nepomuckého (14.stol.), který zemřel jako mučedník

- A) v Kladrubech B) v Praze C) v Nepomuku

12. Dne 30.5. má svátek Zdislava (13.stol), patronka rodin a litoměřické diecéze, spojila svůj manželský život s duchovní náklonností k řádu

- A) františkánskému B) dominikánskému C) cisterciáckému

Poutní mše svatá ke cti svatého **Marka** byla sloužena panem biskupem Janem Baxantem v **Sušanech** v pátek 26.dubna. Během mše svaté hodně přšelo, proto byla zrušena následující pobožnost na hřbitově a místo ní lidé zůstali v kostele při adoraci Nejsvětější svátosti oltářní - při svíčkách. Dvouhodinovou liturgii doprovázela hudbou a zpěvem Schola od svatého Marka pod vedením R. Vondráčka. Druhý den hrála na návsi kapela Fox Band. Díky patří všem, kteří se podíleli na zdaru Sušanské pouti, především členům místní rodiny Stašků. (fotografie budou na webu farnosti)
MD

O ochranných medailkách (1.)

MEDAILKA NEPOSKVRNĚNÉ („ZÁZRAČNÁ MEDAILKA“)

Církev ani po koncilu nezavrhuje posvátné znaky. V Konstituci o posvátné liturgii jsou doporučovány svátostiny (č. 60-61). Mezi ně patří i předměty posvěcené dle církevního schválení či obřadu, které mají oživovat víru a zbožnost jejích dětí. Církev není v žádném případě proti nošení posvěcených medailek, když jsou nošeny a chápány v duchu pravé zbožnosti. Naopak.

Mezi medailkami má zvláštní a dá se říci, že místo první „Zázračná medailka“. Církev uznala její nadpřirozený původ. Potvrdily ho nespočítatelné milosti obrácení a obnovy křesťanského života. Toto vše bylo konstatováno mnoha knězi a biskupy po roce 1830. Bylo prokázáno i mnoho tělesných uzdravení, která se nedala popřít.

Ten, kdo se snaží poznat medailku zblízka ví, že je souhrnem celé mariologie, takové, jak ji formuluje věroučná Konstituce o Církvi (Lumen gentium) v osmé kapitole. Medailka a zjevení z roku 1830, při kterých nám byla medailka dána, jsou souhrnem kristocentrické a v duchu Církve hlášané mariologie.

Odkaz zjevení, kterými byla obdařena svatá Kateřina Labouré, je velmi obsáhlý. Píše o něm otec kanovník Laurentin (loranten) v díle „Krátký náčrt mariologie“. Když vidíme takové velké duchovní bohatství, jsme překvapeni, že se doposud nenašel žádný teolog, který by se mu věnoval, ani historik, který by se podrobně zabýval těmito událostmi.

Když budeme analyzovat věroučný obsah zjevení Panny Marie, uznaných Církví, neměli bychom ho hledat jen ve slovech Panny Marie. Slova jsou provázená skutky, pohyby, symbolickými znaky, ve kterých se skrývají poučení a na které musíme obrátit pozornost.

Panna Maria sama vysvětlila některé podrobnosti zjevení Kateřině Labouré. Tak například jí řekla: „*Dítě moje, tato koule představuje celý svět... Pa-prsky jsou symboly milostí, které rozdávám všem, kteří o ně prosí.*“ Dala poznat i určité pravdy, kterým nás chce naučit jen pomocí symbolů. To platí o symbolech na druhé straně medailky. Obsahují hluboká, ale lehce čitelná poučení. Vždyť Panna Maria sama řekla sestře Kateřině, když se zeptala, co je tam třeba napsat: „*M a dvě Srdce hovoří dost jasně.*“

Když srovnáme pozdější zjevení Panny Marie, které Církev schválila, se zjeveními v Rue du Bac, hned zjistíme, že mají mnoho společného. Nejenom, že je musíme spojit se čtyřmi významnými zjeveními Panny Marie v 19. století ve Francii: R. 1846 La Salette /salet/), 1858 Lurdy, 1871 Pontmain (ponmen), 1876 Pellevoisin (pelvuazen), ale zvláště musíme zdůraznit i jejich příbuznost se zjeveními ve Fatimě.

Zjevení z roku 1830 v Paříži jsou klíčem, k ostatním zjevením. Ony obsahují vše, co řekla Panna Maria v pozdějších zjeveních jasněji a naléhavěji. Panna Maria měla plán, který při dalších zjeveních upřesnila. Již jsme si řekli, že zjevení Panny Marie Kateřině Labouré bylo začátkem. Z něho vyšly ostatní zjevení.

Když se na to podíváme takto, potom nám pozdější zjevení Panny Marie pomohou najít smysl symbolických znaků zjevení v Rue du Bac. Tak např. při zjeveních v 19. a 20. století kladla Panna Maria velký důraz na modlitbu svatého růžence. V La Salette, kde promluvila početnými symboly, měla v korunce, na obrubě šátku, přehozeného přes ramena, a šatů růžové, červené a zlaté růže. Není pochyb, že chtěla hovořit o radostných, bolestných a slavných tajemstvích růžence. V Lurdech se již vyjadřovala jasněji. Růženec měla v ruce, vzala ho do prstů a dala Bernardetě pokyn, aby se ho modlila. A Panna Maria se k její modlitbě sama připojila. Posouvala mezi prsty zrnka růžence a Sláva Otci se modlila s ní.

Ve Fatimě se Panna Maria vyjádřila ještě jasněji. Zjevila se šestkrát. Pokaždé prosila děti, aby se denně modlily růženec. 13. října 1917 při posledním zjevení řekla: „Jsem Růžencová Panna Maria. Přeji si, aby byla zde vystavěna kaple k mé úctě. Ať se denně modlí růženec.“ Když toto vše víme, byli bychom překvapeni, kdyby v roce 1830 nebyl růženec vzpomenut. A opravdu. Jak uvidíme později, zdá se, že 15 prstenů s drahokamy, které měla Panna Maria na každé ruce, naznačují 15 tajemství růžence.

Tato spojitost s pozdějšími zjeveními Panny Marie nám dosvědčuje, jak důležitá a vnitřně bohatá byla zjevení, kterými byla obdařena Kateřina Labouré. Při zjeveních v roce 1830 měla Panna Maria i jiný cíl. Chtěla připravit lidstvo na vyhlášení dogmatu o Neposkvrněném Početí.

Je více jak jisté, že Zázračná medailka vyvolala žádoucí živou víru, prosby a je možné říci, že i určitý stupeň duchovního tlaku, jaký byl potřebný k vyhlášení dogmatu v roce 1854.

Medailka Neposkvrněného Početí – tak ji nejprve nazývali – se rozmnožila a rozšířila bleskurychle po celých miliónech nejen v Evropě, ale po celém světě. Všude rozsévala milost obrácení, často zázračného, a proto ji lid zakrátko pojmenoval Zázračnou medailkou. Od roku 1833 (medailka se začala razit již v roce 1832) přicházely do Rue du Bac a na arcibiskupství do Paříže dopisy od otců biskupů. Oznamovali, že od doby, kdy začali rozdávat medailky bez hříchu počaté Panny Marie, která se zjevila v Rue du Bac, víra ožívá, modlitby se šíří, je mnoho obrácení. (Pozn.: Panna Maria si při zjeveních r.1830 počínala jako šikovný psycholog. Věděla, že ve století revolucí, kdy celý svět bude čekat na povel z Francie, bude potřebné vydat ho přímo z Paříže, aby zapůsobil jistěji).

Věřoučné poselství medailky, zvláště učení o Panně Marii. Zjevení na Rue du Bac obsahují skutečný, úplný kurs mariologie. V roce 1830 nebyla mariologie na té úrovni jako dnes. Její teologickou ubohost bylo cítit i v prvních desetiletích 19. století. Připomíná to i kanovník Lauretin v „Krátkém pojednání o mariologii“. Úcta k Panně Marii se neopírala o solidní učení. Zakládala se spíše na citu. Při zjevení Kateřině Labouré Panna Maria připomenula hluboké teologické základy mariánské úcty a dopředu stručně načrtla celý dogmatický program, který podrobně rozvinula v pozdějších zjeveních.

Především nás ohromuje skutečnost, že medailka zobrazuje tajemství Panny Marie tak, jak ho uvádí Písmo svaté, současná teologie a zvláště II. Vatikánský koncil.

Přední strana medailky obsahuje veliký Boží příslib z prvních stránek Svatého Písma. Přislíbení Vykupitele a ženy, která bude zasvěcená a která pošlape hlavu pekelného hada. Neboť Boží rozhodnutí, které žádalo Vykupitele, žádalo i to, aby se k němu přidružila Panna Maria.

Druhá strana medailky zase znázorňuje poslední obraz Panny Marie z Písma Svatého. Obraz ženy, kterou sv. Jan představuje v Apokalypse jako „ženu, oděnou sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou z dvanácti hvězd kolem hlavy“ (Zj 12,1).

Mezi nimi, jako ústřední stránku zjevení a láskyplného Božího postoje k lidstvu: tajemství vtělení a kříže, kde Vykupitel a jeho Matka jsou spojeni ve společném díle našeho vykoupení. Naznačujte to monogram M s křížem.

Její mečem probodené Srdce trpělo zároveň se Srdcem jejího Syna, „Krále Židů“, kterého ukřižovali a korunovali trním.

Když medailka představuje Pannu Marii spojenou s Jejím Synem, zdůrazňuje i jiný rys pravé mariologie, dokazuje, že je - kristocentrická.

Panna Maria je úplně ve službách Krista a cílem mariánské úcty je, aby nás přiváděla ke Kristu.

Nosme Zázračnou medaili

Takový odkaz předala sama Panna Maria Kateřině Labouré: **„Dej zhotovit takovou medaili. Ti, kteří ji budou nosit na krku, dostanou velké milosti. Mnoho milostí dostanou všichni, kteří ji budou nosit s důvěrou.“** Sama Panna Maria žádala, abychom medaili nosili a určila také, jak ji nosit.

Takové nošení medaile, které doporučila Panna Maria, je projevem správné úcty k posvátným znakům, Církvi tak drahým. 2. všeobecný nicejský sněm v roce 787 přesně určil ve srovnání s obrazoborci, jaká je katolická úcta k obrazům svatých. Neprotiví se ustanovením Starého zákona, který zakazoval ze dřeva zhotovené sochy a jiné znázornění božstev. Bůh při vtělení vzal na sebe lidskou podobu a tu je možné znázornit.

Obrazům a sochám Pána Ježíše, Panny Marie a svatých připisujeme jen relativní úctu. Neuctíváme kus kovu nebo malbu. Pouze nás vyzývají uctít toho, koho představují. Tak je tomu například, když při sobě nosíme nebo líbáme fotografii matky. Projev úcty nepatří jen kusu papíru, ale matce.

Je celkem přirozenou potřebou i nejvyrovnanějšího člověka mít u sebe obraz milované bytosti, hlavně matky. Proč by tedy křesťan nenesl obraz své nebeské Matky, Panny Marie? Zvlášť Zázračnou medaili, která Ji tak představuje, jak chtěla být Ona sama vyobrazena? A to i tehdy, když nebereme v úvahu, kolik teologického bohatství se v ní skrývá. Ona je geniálním, vnuknutým souhrnem celé mariánské teologie, jak ji podává Církev.

Církev medaili posvětila. Liturgická modlitba posvětila doporučení Panny a přeměnila tak ve svátostinu Její obraz, který máme nosit s vírou a s důvěrou.

Církev velmi dobře ví, že potřebujeme vnější znaky, abychom oživilí svoji modlitbu. Ví, že potřebujeme vidět, dotknout se, políbit křížek, medaili, aby se oživila naše víra a láska k Pánu Ježíši a Panně Marii.

Nošení zázračné medaile nám účinně pomáhá vytvořit dětský, milující postoj k naší nebeské Matce. Zjistili to a mohou to potvrdit všichni, kteří ji nosí. Kolikrát se zapomeneme pomodlit ranní modlitbu? Ten, kdo nosí „Zázračnou medaili“, si spontánně uvědomí hned ráno tuto povinnost a přenesení se v myšlenkách k Pánu Ježíši a k Panně Marii. I když to je jen nakrátko, přece začal den s Pánem Bohem a Pannou Marii. Častý pohled na tuto medaili usměrní naše myšlenky na nadpřirozeno, povzbudí nás vzývat Pannu Marii.

Kdo kdy spočítá milosti, které dostaneme právě při rychlé, dětské prosbě k Panně Marii, hlavně když prosíme s důvěrou? „Mnoho milostí dostanou ti, kteří ji budou nosit s důvěrou.“

Kdo ví, kolik proseb a dobrých vnuknutí vzbudí naše medaile u těch, kteří vidí, že ji nosíme?

Kdo je schopný vyjádřit, jaký uctivý postoj zaujme snoubenec, manžel, když vidí, že bytost, kterou tak velmi miluje, je pod ochranou Panny Marie? Zázračná medaile mu připomíná její křesťanskou důstojnost.

Ano, nosme s důvěrou Zázračnou medaili. Církev a Panna Maria, Matka Církve, vědí, co dělají, když vyzývají svoje děti, aby nosily s vírou a důvěrou tento požehnaný předmět, který povzbuzuje k modlitbě, přitahuje milosti do duše a často chrání i tělo.

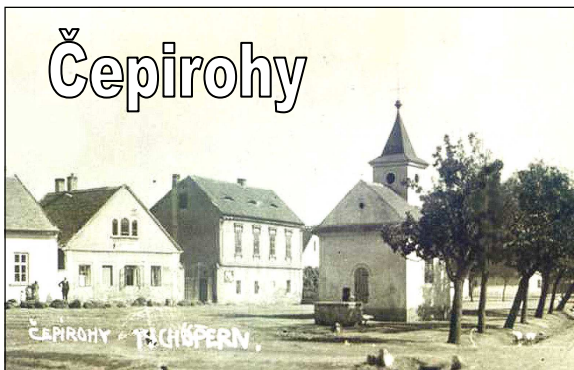
MODLITBA

Panno Maria Zázračné medailky, ty ses zjevila sv. Kateřině Labouré jako prostřednice milostí. Vyslechni proto naši naléhavou prosbu. Do Tvých mateřských rukou vkládáme všechny své úmysly, duchovní i hmotné zájmy. Dovolujeme si svěřit Tvé mateřské dobrotě i tuto zvláštní žádost (...zde vyjádří svoji prosbu...). Dobrá Matko, pokorně Tě prosíme, přednes ji svému Božskému Synu. Jestliže se nepřiči Jeho vůli a slouží nám k posvěcení, vypros nám ji. Pozvedni tedy, Panno mocná, své prosící ruce nejprve k Pánu, potom je skloň k nám a sešli na nás paprsky svých milostí, aby se v jejich světle a teple naše duše očistily, aby nelpěly na pozemských věcech a kráčely za Tebou až do dne, kdy se setkáme v nebeské slávě. Amen.

O Maria, bez hříchu počatá, oroduj za nás, kteří se k tobě utíkáme. (3x)

Historické zastaveníčko v Krušnohorském vikariátu

Čepirohy (německy Tschöppern) jsou katastrální území a místní část statutárního města Mostu vytvořená ze zaniklé stejnojmenné obce, která byla z velké části zbořena v letech 1968–1972 kvůli těžbě uhlí a její zbytek roku 1976 připojen k Mostu. Čepirohy tvoří jihozápadní okraj města a leží v nadmořské výšce 293 metrů při staré cestě do Žatce (dnes silnice I/27). Rozkládají pod Čepirožskou výšinou na Lučním potoce a mají katastrální výměru 356 hektarů.

První písemná zmínka o Čepirohách pochází z roku 1331, kdy král Jan Lucemburský potvrdil privilegia Přemysla Otakara II., z čehož lze usuzovat, že ves existovala již ve 13. století. V 15. století ves patřila k panství mosteckého hradu. Na počátku 16. století drželo obec více vlastníků. Roku 1505 se vlastníkem jedné části stal Klement z Čepiroh a Rudolic, o dva roky později pak část vsi vlastnil pán na mosteckém hradu Jan z Veitmile. Ve 20. letech 16. století drželi ves bratři Václav, Jiří a Zikmund Freitokové z Čepiroh a paralelně s těmito vlastníky již část obce s největší pravděpodobností připadala městu Mostu. Po odkoupení poplužního dvora Petra Čirna z Čirnu roku 1537 se stala celá obec majetkem města a byla začleněna do jeho panství Kopisty, jehož součástí zůstala až do roku 1848. Obec patřila do farního obvodu Slatinice a do stejné obce chodily i zdejší děti do školy.

Od první poloviny 19. století se v okolí Čepiroh začalo těžít uhlí. Nejprve v menších dolech a až později přibýly doly Bayern (1917) a v roce 1919 důl Čepirohy (později přejmenovaný na důl Hrabák). Už berní rula uvádí v okolí obce malé vinice. Také v současnosti se nad obcí pěstuje vinná réva, která zde byla vysázena v 70. letech 20. století.

Farnost Slatinice (Čepirohy, Bylany, Hořany, Vršany a Slatinice) se od 1. ledna roku 2013 začlenila do farnosti - Děkanství Most - in urbe s farou při novém kostele svatého Václava (pod Hněvínem, u muzea).

Podle Wikipedie

Citát na květen: „Naštěstí pro nás - dobrý pastýř Kristus na rozdíl od svých oveček - se tak snadno neztrácí.

Nepočítá je na kusy, každou zná jménem.“ V.Kodet